

[Ingerlise Koefoed]

der viser, at kulturkløften mellem de mennesker, der først og fremmest læser bøger, og de mennesker, der først og fremmest ser video og får deres informationer fra mediernes, kan blive meget stor. Der lurer en langt større arbejdsløshed på de hyppige videoseere end på de hyppige boglæsere. Dette betyder efter SF's mening ikke, at man skal tage afstand fra de elektroniske medier, eller at man skal fastslå, at bogen er det vigtigste af alle kulturbærende og informationsbærende medier. Men det betyder en kolossal udfordring, og det burde betyde en kolossal udfordring til denne kulturminister og denne regering.

Det er vigtigt at spørge, om udviklingen inden for andre medier end de trykte stadig alene skal bestemmes af reklamefinansieringens størrelse. Skal de folkelige lokalradioer og lokal-tv-stationer have lov at dø af mangel på offentlig støtte, eller skal de blive mere og mere blanke og kommercielle? Skal videodistributionen fortsat først og fremmest formidles gennem kioskerne? Hvor længe skal det vare, før man er færdig med at forhandle med ophavsmændene til billeder, så disse kan blive tilgængelige gennem andre medier end de kommercielle? Skal medie vurderingen og medieundersøgningen fortsat være et frivilligt fag i folkeskolen? Skal bibliotekerne, der engang lagde op til at blive alsidige kulturcentre med mangearterede materialer og mange forskellige aktiviteter for børn og voksne, i medietiden blive støvede mausoleer for et vigtigt, men ikke mere enkeltstående materiale: bogen?

Alt det burde være berørt i redegørelsen uanset mediernes ministerielle placering, for den sammenhængende og nyskabende kulturpolitik, kulturministeren i redegørelsen siger at han er talsmand for, er og bliver en illusion, hvis man ikke tænker hele bevidsthedsindustriudviklingen med ind i sammenhængen.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Når jeg tager ordet på dette tidspunkt, er det, fordi fru Ingerlise Koefoed gentagne gange både her i Tinget og udenfor postulerer, at der bliver skåret hårdt og brutalt på kulturens område. Jeg har ved andre lejligheder mere stilfærdigt sagt til fru Ingerlise Koefoed, at det synes jeg hun skulle lade være med, for det kan hun ikke dokumentere.

Nu sker det altså igen, og derfor vil jeg bede fru Ingerlise Koefoed dokumentere, at der er skåret i det samlede Kulturministeriums budget. Det er der nemlig ikke.

Derimod er det rigtigt, at man inden for den samlede ramme, som i øvrigt har været stigende år for år helt frem til i dag, har været nødt til at gennemføre omprioriteringer for at give plads til nye aktiviteter – det er stort set meget sundt – eller finde dækning for udgifter, som andre udskriver til Kulturministeriet.

Hvis fru Ingerlise Koefoed står af på et medansvar for på dette felt at få økonomien til at hænge sammen, så kan jeg selvfølgelig godt forstå det, så kan man blive ved med at sige, som fru Ingerlise Koefoed gør. Men hvis man vil tage bare en smule medansvar også for økonomien, så hjælper det ikke ikke at se sandheden i øjnene. Ellers ville kulturbudgettet vokse, som mange andre budgetter har gjort det, ud over alle grænser.

Generelt er der altså ikke sket nogen beskæringer. Det kan godt være, der kommer til det, og det er rigtigt, at jeg har sagt, da jeg tiltrådte som kulturminister, at det meget nemt kunne tænkes, at også kulturens område kunne blive nødt til at bidrage, fordi vi er i en situation, hvor alle andre ministerier – så er det rigtigt, man kan fritage Forsvarsministeriet, det kan man så mene om, hvad man vil – Socialministeriet, Energiministeriet, Miljøministeriet, Undervisningsministeriet og mange andre, som man kunne være betænkelig ved skulle bidrage til samfundsøkonomien gennem besparelser, er nødt til det.

Der er ingen særlige begrundelser for, at Kulturministeriet ikke skal påtage sig det ansvar, som andre på vanskelige områder må påtage sig, men indtil nu er der altså ikke sket noget alvorligt. Når der er sket omposteringer, har det noget at gøre med en udvikling, som ligger i lovgivningen, eller af andre grunde.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi har et par korte bemærkninger først.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det er, lige før jeg får en fornemmelse af, at SF's kulturpolitik i al sin enkelthed lyder, at forbedring af kulturlivet er ensbetydende med flere penge til kulturlivet. Så vil jeg gerne spørge